

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 105/06
10.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Jasminke Stanojević, Milomira Nikolića i Branislave Apostolović, članova veća, u parnici tužilaca AA, BB, VV i GG, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženih A.D. "DD", "ĐĐ", i Udruženja osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond Beograd, radi naknade štete, vrednost spora 2.453.250,00 dinara, odlučujući o reviziji tužene "ĐĐ" izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.br.1163/05 od 5.10.2005. godine, u sednici održanoj 10.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene "ĐĐ", izjavljena protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.br.1163/05 od 5.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Gornjem Milanovcu P.br.798/2004 od 9.5.2005. godine, stavom prvim izreke, utvrđeno je da je tužba tužilaca protiv tuženog Udruženja osiguravajući organizacija SCG - Garantni fond povučena. Stavom drugim izreke, prekinut je postupak protiv tuženog A.D. "DD" zbog otvaranja likvidacionog postupka. Stavom trećim izreke, delimično je usvojen tužbeni zahtev tužilaca pa je obavezana tužena "ĐĐ" da tužiocu naknadi nematerijalnu štetu na ime pretrpljenih duševnih bolova i to: AA zbog smrti ćerke 560.000,00 dinara, BB, zbog smrti ćerke 560.000,00 dinara, VV, zbog smrti sestre, 450.000,00 dinara i GG, zbog smrti sestre 450.000,00 dinara, sve sa zakonskom zateznom kamatom od 9.5.2005. godine pa do isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema presude. Stavom četvrtim izreke, veći tužbeni zahtev kojim su tužioci GG i VV tražili da se tuženi obaveže na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova usled gubitka sestre plati iznos preko dosuđenih po 450.000,00 dinara a do traženih po 560.000,00 dinara odbijen je kao neosnovan. Stavom petim izreke, obavezana je tužena "ĐĐ" da tužiocima AA, BB, VV i GG solidarno plati na ime naknade materijalne štete 433.250,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 22.3.2005. godine pa do isplate a u roku od 15 dana od dana prijema presude. Stavom šestim izreke, obavezan je drugotuženi da tužiocima na ime troškova postupka plati 309.541,00 dinara u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.

Presudom Okružnog suda u Čačku Gž.br.1163/05 od 5.10.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba drugotužene "ĐĐ", pa je presuda Opštinskog suda u Gornjem Milanovcu P.798/04 od 9.5.2005. godine potvrđena u stavovima tri, pet i šest izreke.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužena "ĐĐ" blagovremeno je izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl. 386. ZPP-a ("Službeni list SFRJ", br.4/77, 36/77... i "Službeni list SRJ", br. 27/92, 37/93, sa kasnijim izmenama i dopunama), koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br.125/04) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a u reviziji se na postojanje drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka određeno ne ukazuje.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, na magistralnom putu LJLJ 29.11.2002. godine dogodila se saobraćajna nezgoda u kojoj su učestvovali teretno vozilo - tegljač sa poluprikolicom registarske oznake aa, koja je bila prazna, vlasništvo "ŽŽ", kojim je upravljao ZZ i putničko vozilo marke "bb" registarske oznake vv, u kome su se nalazili II, JJ, KK i LL, ćerka prvo i drugotužilaca, a sestra treće i četvrtotužilja, koja je poginula. U vreme štetnog događaja teretno vozilo i prikolica bili su osigurani kod tužene "ĐĐ".

Na utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjeno materijalno pravo i to odredbe čl. 178. st. 4., te čl. 940. Zakona o obligacionim odnosima.

Članom 178. st. 4. Zakona o obligacionim odnosima regulisano je da za štetu koju pretrpe treća lica imaoci motornih vozila odgovaraju solidarno. Svrha ove zakonske odredbe je zaštita interesa trećeg oštećenog lica, tako da je prema njemu odgovornost imalaca u slučaju udesa izazvanog motornim vozilom u pokretu, ne samo solidarna, nego i nezavisna od krivice, jer je šteta potekla od motornog vozila kao opasne stvari, pa je trećem licu priznato pravo da zahteva potpuno namirenje štete od svakog imaoca vozila, a ovi imaju mogućnost međusobnog podnošenja regresnih zahteva.

Pošto je pokojna LL, bliski srodnik tužilaca, bila treće oštećeno lice, u konkretnom slučaju, saglasno navedenoj zakonskoj odredbi, nije od značaja ko je odgovoran za nastalu štetu odnosno da li se ona dogodila isključivo krivicom jednog učesnika u saobraćajnoj nezgodi ili njihovim obostranim doprinosom, te je, suprotno pravno shvatanje podnosioca revizije, neosnovano.

Kako je teretno vozilo i prikolica registarske oznake aa, njihov imalac osigurao kod tužene "ĐĐ", ova osiguravajuća organizacija odgovorna je, kao osiguravač, da tužiocima naknadi štetu nastalu osiguranim slučajem, što proizilazi i iz čl. 414. Zakona o obligacionim odnosima (sadržina solidarnosti dužnika).

Nije osnovano ukazivanje u reviziji da su odmereni iznosi na ime naknade štete tužiocima previsoki. Naprotiv, s obzirom na godine života pokojne LL u momentu smrti (rođena __.198_ . godine) okolnost da je sa tužiocima živela u zajedničkom porodičnom domaćinstvu, da su bili emocionalno vezani, Vrhovni sud smatra da dosuđeni iznosi na ime naknade nematerijalne štete pripadaju tužiocima, jer je to pravična novčana naknada za duševne bolove koje trpe zbog smrti ćerke odnosno sestre, kao i bolove koje će trpeti usled same činjenice da su ostali najbližeg srodnika. Pri ovome, vođeno je računa o značaju povređenog dobra i cilju kome služi naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i svrhom, što je u skladu sa odredbama čl. 200. i čl. 201. Zakona o obligacionim odnosima. Uobičajene troškove sahrane usmrćenog lica, u smislu čl. 193. Zakona o obligacionim odnosima, pored nužnih troškova, sačinjavaju i troškovi pogrebnog ceremonijala uključujući i druge uobičajene troškove vezane za sahranu i troškove podizanja nadgrobnog spomenika. U ovoj pravnoj stvari, veštačnjem sudskog veštaka odgovarajuće struke utvrđena je visina izdataka koje su tužioci imali povodom sahrane pokojne LL, a dosuđeni iznos je primeren mesnim običajima i dužnim pijetetom prema iznenada poginuloj mladoj osobi.

Na osnovu čl. 393. ZPP-a odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd